

afvejning af fredningshensyn og hensynet til en tidssvarende og økonomisk rentabel funktion.«

Svar:

Ved administrationen af den gældende bygningsfredningslov har det været fredningsmyndighedernes praksis siden 1918 at afveje fredningshensynene mod andre samfundshensyn, bl. a. økonomiske hensyn. Erfaringen har således vist, at den bedste sikring af en bevaringsværdig bygning er, at den har en tidssvarende og økonomisk rentabel funktion.

Ud over fredningsstyrelsen vil alle væsentlige fredningsspørgsmål blive forelagt Det særlige Bygningssyn, der sammensættes af en række eksperter, og hvor såvel kommunerne som ejerne og brugerne af de fredede bygninger vil blive repræsenteret.

Spørgsmål 9:

»Ministeren oplyser på side 7 i kommentaren til henvendelsen fra Centralforeningen af Tolvmandsforeninger vedrørende § 32:

»Bestemmelsen skal alene give den fornødne hjemmel til at sikre adgangen til fredede bygninger i tilfælde, hvor dette på urimelig måde forhindres af ejeren.«

Ministeren bedes på dette grundlag oplyse, om kommentaren skal forstås således, at hjemmel i § 32 alene omfatter de fredede bygninger og bygningsdele, eller om paragraffen principielt giver ministeren mulighed for adgang til enhver dansk borger på dennes bopæl.«

Svar:

Bestemmelsen i lovforslagets § 32 giver miljøministeren eller den, han bemyndiger hertil, adgang til offentlige og private bygninger for at tilvejebringe oplysninger til brug for afgørelser i henhold til bygningsfredningsloven. Bestemmelsen kan således alene anvendes, når det er nødvendigt for administrationen af bygningsfredningsloven.

Spørgsmål 10:

»I svaret på spørgsmål 1 (optrykt som spørgsmål 11) oplyser ministeren, at fredning uden særlig beslutning efter lovforslagets § 4, stk. 1, kun omfatter de dele af en bygning, der er opført før år 1536, og ministeren ek-

semplificerer dette ved at nævne: En middelalderkælder med f. eks. tøndehvælv, rester af sådanne, en facademur, et tårn, en murblending.

Kan ministeren herefter bekræfte, at ejere af bygninger, hvor sådanne bygningsdele indgår uden videre kan nedrive den resterende del af bygningen, således at der f. eks. alene er en murblending eller resterne af tøndehvælv tilbage?»

Svar:

Bestemmelsen i lovforslagets § 13, stk. 2, nr. 1, jfr. § 4, stk. 1, indebærer alene, at den del af en bygning, der er fra før 1536 og således er automatisk fredet, ikke kan forlanges overtaget af staten, hvis nedrivningstilladelse nægtes. Jeg kan således bekræfte, at den resterende del af en bygning, hvori sådanne bygningsdele indgår, efter bygningsfredningsloven vil kunne nedrives uden tilladelse, i det omfang den ikke er fredet efter lovens øvrige bestemmelser.

Spørgsmål 11:

»Det bedes oplyst, hvor stor en del af en bygning der skal være opført før 1536, for at bygningen anses for fredet uden særlig beslutning, jfr. lovforslagets § 4, stk. 1.«

Svar:

Fredning uden særlig beslutning efter lovforslagets § 4, stk. 1, omfatter kun de dele af en bygning, der er opført før år 1536. Selv om en bygning således indeholder bygningsdele fra før år 1536, må den del af bygningen, der er opført senere end 1536, selvstændigt opfylde lovens krav i øvrigt, for at hele bygningen vil kunne fredes, jfr. lovforslagets § 3. Fredningen af den yngre del af en sådan bygning eller af bygningen som sådan skal desuden ske efter den i loven foreskrevne procedure, jfr. lovforslagets §§ 6 og 7.

Som eksempler på bygningsdele fra før år 1536, der kan være en fredningsmæssig interesse i at bevare, kan nævnes: En middelalderlig kælder med f. eks. tøndehvælv, rester af sådanne, en facademur, et tårn, en murblending.

Det kan tilføjes, at langt de fleste bygninger, der i sig rummer væsentlige og erkendte dele fra før år 1536, i dag er fredede.